

من دوچه دارم غیر از من کسی را ندارند. اگر بدانید چقدر قشنگ هستند؟

آه (۱) اگر بدانید چقدر مرا دوست دارند. زن من با تظاهر آنست که من در تهران کاری پیدا کنم و آینده آنها را روشن و تابناک نمایم.

ای خدا (۱) این چه اشتباہی است که این‌ها می‌کنند؟ من چیزی در دنیا ندارم...

منکه با کسی دشمنی نکرده‌ام... آقatora بجان پدر و مادرت... تورا بجان زن و فرزندت اگر داری قسم میدهم تلفن کنید و پرسید یقین داشته باشید حقیقت بشمامعلوم خواهد شد.

صاحب منصب کم کم مقاومت خود را بدست آورد، گفت این صحبت‌ها بیهوده است

مامأموریت داریم وقت هم می‌گذرد اگر وصیتی داری بکن، مطلب همانست که گفتم و اشاره سربازان نمود.

جوان از همه‌جا ناامید گفت می‌خواهم نماز بخوانم.

چند رکعت نماز خواند بخارطه نیست، حال من ازو بدتر بود دنیا در نظر من چرخ می‌زد و پرده تاریکی جلو چشم مرا اگرفته بود بالآخره نماز هم تمام شد روی صاحب منصب کرد

گفت: آقا تورا بجان آنکه دوست داری یک تلفن بزنداش بمنا... هرا اشتباها می‌کشید من کسی نیستم که محکوم شده باشم، از من چیزی نپرسیده‌ام... کارهای نیستم. ای خدا بدادم برس.

با اشاره صاحب منصب سربازان محکوم را بلند کرده بسمت گودالی که شاید بسیار از این مناظر دیده بود بردند.

زانوهای محبوس می‌لرزید، گفت بمن سیگار بدھید، چندین سیگار کشید، بعد آب خواست یکی دوبارهم آب خورد. آنگاه گفت میدانید من چه امیدی دارم؛ بلکه خود

کسانیکه این اشتباه را کرده‌اند واقع شده و بشما خبر دهند... از کجا میدانید که الان مأموری برای همین کار نفرستاده باشند و از این صحبت هاباز هم شاید می‌کرد که صاحب منصب

دستود داد بیش از این معطاش نکنند. دستمالی خواستند بچشم او بینندند... با دست

عقب زد...

یکباره این جوان متضرع و گریان عوض شد.

باروحی چون فولاد محکم و درخشان بريا ایستاد و گفت بدیختها از خدا نمی‌ترسید،

آنچه می‌گویم بمن جوان بیگناه رحم کنید، به بچه‌های کوچک من فکر کنید گوش شماها نمی‌شنود، ای آدم کشها بدانید که خون من شمارا خواهد گرفت و رو با آسمان کرده گفت:

ای خدا (!) مرا می‌کشند... به بیگناهی من رحم نمی‌کنند...

با طفال در بدر و بدیخت من توجیه ندارند... ای خدا (!) این قربانی برای که و

برای چیست؟

آنوقت بصدای بلند و محکم گفت: بدیختها (۱) آن آدمکشها بگوئید لا اقل اگر می‌کشید

و خون بیچاره‌ای را میریزید تنها برای بردن لذت از آدمکشی نباشد.

آنگاه چشم‌های خود را بگوش‌های از افق که آفتاب باید از آنجا طلوع نماید دوخت. دیگر صدای ازو شنیده نشد، شلیک چند تیر او و مرا بیکار از پا در آورد.

نیم ساعت بعد در اطاق صاحب منصب کشیک سلطنت آباد بودم، جلادان مر املاحت می‌کردن دناین ضعف نفس برای چیست؟ می‌گفتند جبن و ترس سابقه شما را که دار می‌کند... برای خاطر شما بکسی نخواهیم گفت... من گوشم درست نمی‌شیند. آن منظره را همین طور در جلو چشم خود مجسم می‌دیدم.

بعد از فاصله مختصری که مرا قادر بدرک مطلب ذیندند و رقه‌ای در جلو من گذاشتند که اعضاء کنم.

در آن نوشته شده بود که «محبوس (اسمش را قطعاً بخارطه ندارم) بمرض قلبی

مبلا و در ساعت... روز... فوت گردید و این جانب تصدیق باین در گذشت دارم».

آنگاه فهمیدم چرا شاهد این معرکه شده‌ام، از نوشتن استنکاف نمودم، وضع حال من رخوت دست و پای من که حال فلچ بر آن مستولی بود و بی اعتمانی آنها بامثال این نوشتجات چون روز باز پرسی برای خود نمیدانستند موجب شد که بمن اصراری پیشتر نکردن و گفتند بعداً جواز را نوشته و بفرستید... جواز دفن را که اعضاء کرد نمیدانم!

عصر آنروز بدکتر بزرگ زندان، دکتر پورمند حکایت را گفتم و کریه کردم

خواستم که بمن رحم آورند و مرا ازین شغل معاف کنند...

سابقاً طیب شهرداری بودم، اگر بدانید آنروزیکه مرا خارج نموده واستعفایم را پذیرفتند چه سعادتی در خود درک و چقدر آن رئیس کارگزینی که موافقت کرد دعا کرده و میکنم؛ اما جرئت نداشتم این حکایت را برای کسی بگویم.

راستی این قسمت را فراموش کردم و اضافه میکنم در آخرین لحظات زندگی جوان از جیب خود قرآن کوچکی در آورد و سه یا چهار ریال هم پول داشت و گفت برای خدا این... یادگاری را بمادر من برسانید... اگرچه شما خدا را نمیشناسید...

مدعی العموم میگوید ای برادر کش ها!

ای کسانیکه فقط و فقط برای تفریح و لذت آدم میکشید.

(و چه بسا مردمانیکه اسمی آنها چون این مقتول بد بخت بر ما مجھول است و نمیتوانیم بزلف و بچه های خرد سال آنها هم بنام جامعه تسلی بگوئیم) خیال میکنید مجازات شمارا مدعی العموم مشمول چه ماده ای دانسته است؟ آیا برای خود راه فراری از چنگال عدالت سراغ دارید؟...

اینک دوسيه تحقیقات در رو بروی شمامست، مرتکین همگی اقرار بوقوع این جرم نموده اند، شما مسئولین واقعی این مملکت اگر جوابی دربرابر این جنایت دارید بگوئید واژ خود دفاع کنید.

مدعی العموم شمارادر حکم سیاع ضاره میداند؛ یعنی شما ها موجب آسایش عامه است.

قبل از اینکه مدعی العموم بشرح حال مقتول دیگری پردازد اظهار نظر میکند که این جنایت موحش بیشتر در اثر بی اعتنایی هماورین شهربانی بوده و شواهد امر حکایت از اشتباه بین مقتول با محبوس دیگری را هینماید و نظائر آن در ضمن ادعانامه

مدعی العموم با ادله موجود است.

فصل بیست و سوم

یکی از مقتولین نامی

چنانچه قضات محترم ملاحظه خواهند فرمود یکی از مقتولین دست بیدادگری نصرت الدوله است و او خود یکی از عاملین مؤثر و جزو بازیگران حکومت کیف مایشائی شانزده ساله بوده. بدواناً مدعی العموم خلاصه ای از شرح زندگانی او باطلاع محکمه عالی میرساند.

نصرت الدوله، فیروز میرزا، پسر عبد الحسین میرزا فرمانفرما و تواده عباس میرزا نایب السلطنه، از طرف مادر نوه مظفر الدین شاه و میرزا تقیخان امیر کبیر بود. در سن هیجده سالگی والی کرمان و بواسطه شدت و سختی با مردم در ابتدای مشروطیت توانست بحکمرانی ادامه دهد منفصل گردید. بعدها با رواپارفته بتحصیل حقوق اشتغال داشت و بعد از مراجعت از اروپا بمعاونت وزارت عدیله منصوب گردید و در سالهای بعد کارهای مختلف داشت تا در کابینه قرارداد (۱۹۱۹) وزیر عدیله شد.

در حقیقت زندگانی سیاسی او از اول جنگ بین الملل شروع گردیده است. دو سال و نیم قبل از تشکیل حکومت مزبور بواسطه اختلافات طبقاتی و اثرات جنگ بین الملل گذشته در زمان حکومت سپهسالار و مستوفی الملک جمعیت سری در تهران بنام « کمیته مجازات » تشکیل شد و جمعی هم مورد تعرض کمیته مزبور واقع گردیده بقتل رسیدند. مقصود مدعی العموم قضاوت در عمل مؤسین کمیته مجازات و اقداماتیکه بنام کمیته مزبور در تهران شد نمیباشد و بطور خلاصه گفته میشود در هیئت مزبور اشخاص وطن پرستی هم بود که هر تکب جرم و جنایت نشدن و بعد از توقيف بدولت انگلیس عملاً اجازه مداخله در مالیه و قشون را میداد.

۱ - کابینه و توق الدله قرارداد ۱۹۱۹ را با دولت انگلیس بست قرارداد مزبور

و محکمه، محکمه عدیله آنها را تبرئه و آزاد نمود.

در زمان وزارت عدیله نصرت الدوّلہ اشخاص مزبور مجدداً توقيف، قسمتی اعدام و بعضی محکوم بحبس و برخی از تهران سمنان تبعید و در آنجا بعنوان آنکه میخواستند فرار نمایند بنا بر دستور مقتول گردیدند.

این عمل بنظر مدعی العموم جرم یینی بشمار می‌رود، اگر اشخاص مزبور محکوم بمرگ شده بودند یا اینکه حکم بغلط صادر شده باشد کشتن آنها آن اندازه‌گذار نیست که کسی را بحق یا بباطل محکوم بحبس نموده باشند و آنوقت در حبس او را ببهانه‌ای مقتول سازند.

از شگفتی‌های روزگار آنکه در همین سمنان نصرت الدوّلہ بدست و فرمان مأمورین حکومت مطلق العنانی مقتول گردید و اکنون مدعی العموم از قاتلین او باز جوئی مینماید!!!!

قتل و تبعید این اشخاص و جمعی دیگر مقدمه تصمیمی بود که حکومت هزبور در سیاست خارجی اتخاذ کرد.

وزیر خارجه کابینه سابق مشاور الملک که مخالف جدی نصرت الدوّلہ و داعیه ریاست وزراء هم داشت از تهران سمت نمایندگی در کنفرانس صلح باروپا فرستاده شده بود که از شراو اینم باشند. وزیر خارجه مزبور با نقشه عربی و طویلی که امپراتوری قدیم ایران از رود سند تا دجله و فرات را شامل بود همراه بر داشته با هیئتی که در معیت او بودند به کنفرانس صلح و رسای بر. مشارکیه با تفاق میرزا حسینخان علاء

(سابقاً مین وزاره) تا پشت در اطاق کنفرانس بیشتر موفق نشدند خود را بر سانند.

چرا دولت ایران که در معز که جنک بین الملل رسماً شرکت نداشت میخواست بنای امپراتوری ساسانی را بگذارد و پایه تقاضا برچه بود؟ کسی نفهمید و این اسرار(!!)

تا اکنون هم مکتوم و از موضوع بحث ما خارج است.

مشاور الملک وزیر امور خارجه ایران در کنفرانس صلح و رسای شاگرد ارسسطو - محمدعلی فروغی - ذکاء الملک

تا پشت در کنفرانس صلح و رسای پیشر موفق نشدند خود را بر سانند این نمایندگان نکه امپراتوری ایران قدیم را که از رود سند تا دجله و فرات را شامل بود همراه داشتند!!!

مشاور المالک چون در کار خود فرصتی بدست مخالفین او آمد و از کار بکنار شد موفق نشد نصرت الدوّله وزیر خارجه جدید با مصاحبت هیئتی که شاگرد ارس طو جزو آن بود پیشنهادات تازه‌ای که بروی پایه قرارداد ۱۹۱۹ گذاشته شده بود باروپا رفت و مشار ایه در مدت این مسافرت با سمت وزارت خارجه گاهی در فرانسه و زمانی در انگلستان بسرمیرد و با استخدام صاحب منصبان انگلیسی برای وزارت جنگ و رئیس کل مالیه (ارمیتاز اسمیت) و چند مستخدم جزء برای مالیه مبادرت نمود.^(۱) روابط احمد شاه با نصرت الدوّله خوب نبود و راجع بقرارداد ایران و انگلیس مورخ ۱۹۱۹ بهیج صورت نتوانست شاه را با خود موافق نماید، مدعی العموم درین موضوع اسناد هیئته متعددی دارد که یکی از آنها با اطلاع قضات محترم میرساند.

بعد از آنکه دولت ایران قرارداد ۱۹۱۹ را امضاء نمود سلطان احمد شاه از طرف دولت انگلستان رسمی دعوت گردید که با انگلستان مسافرت نماید.

وصف این مهمانی بسیار باشکوه و معروف تفصیل زیادی دارد و جزئیات آن از گنجایش در ادعانامه بیشتر است.

مدعی العموم اطلاع دارد در مسافرت از پاریس بلندن روابط بین شاه و وزیر خارجه تیره تر و اختلاف آنها بمنتها درجه شدید رسید.

بعد از زرود او بلندن در شب مهمانی در عمارت بوکینگام پالاس و قری نصرت الدوّله متن نطقی را که باید در جواب خطابه پادشاه انگلستان قرائت نماید باو داد شاه را فوق العاده متغیر نمود.

شاه جداً استنکاف کرد و گفت من نمیتوانم چنین نطقی بنمایم و قراردادی را که هنوز مجلس من تصویب نکرده است تصدیق کنم.

آنچه نصرت الدوّله باو اصرار کرد بنتیجه نرسید. وزیر خارجه ناصر الملک را که در لندن بود و آتشب هم در همیت شاه بمهما نی دعوت داشت بکمال خود آورد. نصایح

^۱ - بعدها معاون همین ارمیتاز اسمیت موسوم به بالفور کتابی راجع بقرارداد منتشر نود و چیکونکی انقاد آنرا مفصلًا شرح داده و از موضوع ادعانامه خارج است.

ناصر الملک نایب السلطنه قدیم ایران که استناد و راهنمای شاه بود توانست در این تصمیم خلی وارد آورد.

سلطان احمد شاه صریحاً اعلام نمود که من این قرارداد را مطابق مصالح دولت ایران و دولت انگلستان که دوست قدیم ایران است نمیدانم و این قرارداد بدوستی دولتين لطمہ خواهد زد و گذشته از اینها پادشاه مشروطه نمیتواند بدون نظر مجلس شورای ملی بیان و اظهاری راجع بقراردادی بنماید آنهم مربوط بسیاست خارجی همکلت. قانون اساسی پادشاه ایران چنین حقی را نداده است.

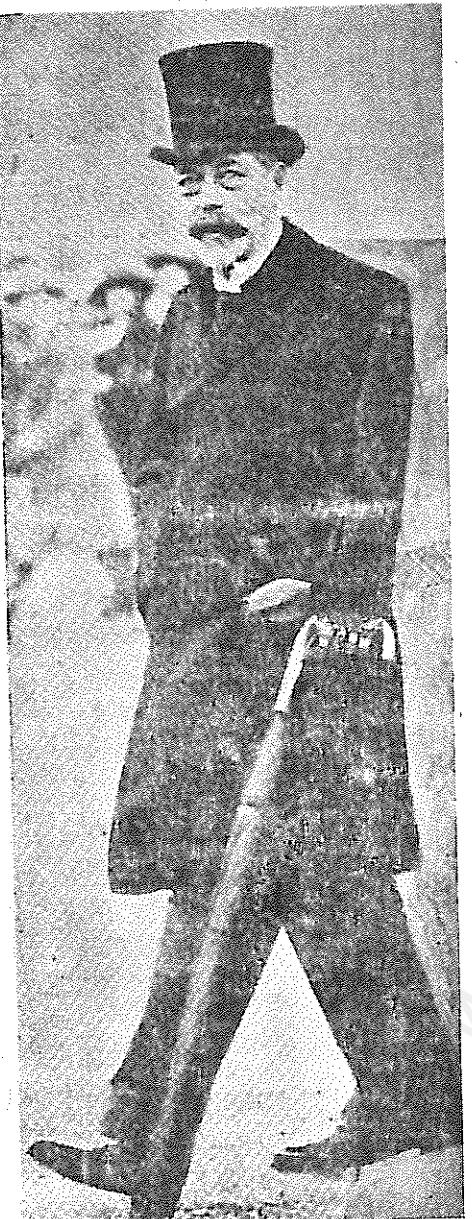
سابقاً هیان وزیر خارجه و شاه بهم خورده بود ولی دیگر رشته بکلی پاره گردید. نصرت الدوله بشاه گفت شما برای همین موضوع دعوت شده اید و وزیر خارجه انگلستان لورڈ کورزن بهیچ صورت حاضر نیست متن نطق سلطنتی را تغیر دهد.

شاه متغیرانه در اطاق را بوزیر خارجه نشان داده و گفت خارج شود ولی وزیر خارجه نمیتوانست تسليم اراده پادشاه شده و نتیجه تمام زحماتیکه حکومت قرارداد در انعقاد این پیمان بکار برد از میان ببرد، با کمک خانواده سلطنتی و همراهان شاه باز بنای اصرار را گذاشت ولی جواب همیشه یکسان بود.

ناصر الملک هم بکمک وزیر خارجه مجدداً بشاه نصیحت کرد که بر علیه خود و خانواده خود اقدام میکند و او را تحذیر نمود ولی نتیجه یشتری نگرفت.

بالاخره شاه گفت برای حضور در مجلس همایانی یش از بیست دقیقه نمانده و اگر وقت مرا باین صحبت‌ها تلف نماید من اصلاً نمیتوانم سرمیز حاضر بشوم، مطلب همانست که گفتم بروید و مرا تنها بگذارید.

این حرف آخری شاه وزیر خارجه را مأیوس و متبه نمود و با کمال اوقات تلخی رفت.

ژورن پنجم پادشاه انگلستان

شاید از نظر شخص شاه و خانواده سلطنت اصرار نصرت الدوله مفید بود، اما از نظر ایران و انگلستان این قرارداد قطعاً مضر و نگرانی مردم ایران از آن بینهایت بود.

بزودی سیاستمداران بریتانیا باین اشتباه بی برده و قرارداد ۱۹۱۹ را که هنوز ساخته نشده بود در مهمانی معروف به شب دوغ در قصر گلستان تهران بدست سید ضیاء الدین که رئیس وزرا شده بود پاره کرده بکنار انداختند و در همان موقع مردم آگاه دانستند که انگلستان تصمیم بتغییر سیاست خود در ایران گرفته است.

در سر میز شام خانواده سلطنتی و مؤدب انگلستان که همیشه معروف به مهمن نوازی بوده‌اند از مهمن تاجدار خود بی نهایت احترام و تجلیل نمودند

هیئت نمایندگان خارجه مقیم لندن عموماً حضور داشتند؛ ژوئن پنجم پادشاه اسبق انگلستان برخاسته و نطق مفصلی مبنی بر روابط صمیمانه ایران و بریتانیا در مدت یک قرن و نیم و سوابق خانواده ویندروز و قاجاریه و مخصوصاً مسافرت‌های ناصرالدین شاه با انگلستان را تذکر داد و گفت دولت امپراتوری بریتانیا یقین دارد که در آسمان مودت بین این دو مملکت و خانوادگان تاجداران هیچ‌وقت لکه ابر کدورتی پیدا نخواهد شد و بهمین نظر نمایندگان دولتین برای تشیید این روابط نیکو قراردادی اخیراً در تهران امضاء نموده‌اند و مسلم است که در اجرای آن منافع و استقلال تمام ایران ملحوظ و نصب‌العین خاطر بوده و برای بقای سلامت پادشاه ایران و سعادت ملت قدیم تاریخی ایران جام خود را نوشید.

سلطان احمد شاه در جواب پا دشاه انگلستان چنین گفت:

« چنانچه آن اعلیحضرت و میزبان تاجدار فرمودند روابط انگلستان و ایران قدیمی و همیشه بروی اصول دوستی متکی و پایدار بوده است و خاندان سلطنتی این دو مملکت همواره برای بقای آن از هیچ نوع مساعی فروگذاری ننموده‌اند، مخصوصاً

در مسافرت جد اعلای من ناصرالدین شاه بانگلستان در زمان علیا حضرت ویکتوریا ملکه محبوب انگلستان این روابط حسنہ تائید گردید واکنون هم بی نهایت شاد و مفتخرم که بر روی همان اصول و عقیده بر سیره اجدادی خود بحفظ آن نیات و تشیید مناسبات بین دولتين از هیچ نوع منظوری کوتاهی نکرده و امیدوارم این حسن روابط برای همیشه باقی و پایدار بماند و جام خودرا برای سعادت ملت انگلیس و سلامت امپراتور و خانواده محبوب او نوشید. «

از قرارداد حرفی نگفت، صدای همه هیئت نمایندگان سیاسی آرامش این میز

تاریخی را چندانیه بهم زد.

مدعی العموم متن قرارداد را باطلاع محکمه عالی میرساند. آقایان قضاة و هیئت منصفه تصدیق می نمایند که سلطان احمد شاه نمی توانست چنین قرارداد را تأیید نماید.
اینک قرارداد ۱۹۱۹

متن قرارداد اوت ۱۹۱۹ بین دولتين ایران و انگلیس

«نظر بروابط محکمه دوستی و مودت که از سابق بین دولتين ایران و انگلستان موجود بوده است و نظر باعتقد کامل باینکه مسلم آمنافع مشترک که و اسلامی هردو دولت را آئیه تحکیم و تشییت این روابط را برای طرفین الزام مینماید و نظر بالزوم تهیه وسائل ترقی و سعادت ایران بعد اعلای بین دولت ایران از یکطرف و وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلستان بنمایندگی از دولت خود از طرف دیگر مواد ذیل مقرر میگردد:

۱ - دولت انگلستان با قطعیت هر چه تمامتر تعهداتی را که یکمرتبه در سابق برای احترام استقلال مطلق و تماعیت ایران نموده است تکرار مینماید.

۲ - دولت انگلستان عده مستشار متخصصی را که برای لزوم استخدام آنها در ادارات مختلفه بین دولتين توافق حاصل گردد بخارج دولت ایران تهیه خواهد کرد.
این مستشارها با کنترلات اجیر و با آنها اختیارات متساسبه داده خواهد شد، کیفیت این اختیارات بسته بتوافق بین دولت ایران و مستشارها خواهد بود.

۳ - دولت انگلیس بخارج دولت ایران صاحبمنصبان (افسران) و ذخائر و مهمات سیستم جدید را برای تشکیل قوه متحدا شکل که دولت ایران ایجاد آنرا برای حفظ نظم در داخله و سرحدات در نظر دارد تهیه خواهد کرد؛ عدد و مقدار ضرورت صاحبمنصبان و ذخائر و مهمات مزبور بتوسط کمیسیونی که از متخصصین انگلیسی و ایرانی تشکیل خواهد شد و اختیارات دولت را برای تشکیل قوه مزبور تشخیص خواهد داد معین خواهد شد.
۴ - برای تهیه وسائل نقدی لازمه بجهة اصلاحات مذکور در ماده ۲ و ۳ این قرارداد دولت انگلستان حاضر است که یك قرض کافی برای دولت ایران تهیه و یاتر تیپ انجام آنرا دهد.

تضییناً این قرض باتفاق نظر دولتين از عایدات گمرکات یا عایدات دیگری که در اختیار دولت ایران باشد تأمین میشود.

تا مدتی که مذاکرات استقراضی مذکور خاتمه نیافته دولت انگلستان بمنظور مساعده وجوهات لازمه که برای اصلاحات مذکور لازه است خواهد رسانید.

۵ - دولت انگلستان با تصدیق کامل احتیاجات فوری دولت ایران بترقی وسائل حمل و نقل که موجب تامین و توسعه تجارت و جلوگیری از قحطی در مملکت میباشد حاضر است که دولت ایران موافقت نموده اقدامات مشترکه ایران و انگلیس را راجع بتامین خطوط آهن و یا اقسام دیگر وسائل نقلیه تشویق نماید.

در این باب باید قبل از مراجعته بمتخصصین شده و توافق بین دولتين در طرحهای که مهمتر و سهلتر و مفیدتر باشد حاصل شود.

۶ - دولتين توافق مینمایند در باب تعیین متخصصین طرفین برای مملکتین و تهیه و توسعه وسائل آن تطبیق نمایند.

متن نامه وزیر مختار انگلیس سرپررسی کاکس

جناب مستعلب اجل اشرف افخم - امیدوارم که حضرت اشرف در دوره زمامداری با موفقیت خودتان در امور مملکت یقین کرده اید که دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان همیشه سعی نموده است که آنچه در قوه دارد کاینه حضرت اشرف را برای اینکه از یك

طرف اعاده نظم و امنیت را در داخله مملکت تکمیل و از طرف دیگر روابط صمیمانه بین دولتین ایران و انگلستان محفوظ باشد تقویت نماید.

برای ابراز جدید این احساسات که همواره مکنون خاطر کاینه لندن بوده است من حالیه مأذون هست بحضرت اشرف اطلاع بدhem که در موقع امضای قراردادی که مربوط به رفورها است که کاینه حضرت اشرف اجرای آنرا در نظر گرفته اند دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان حاضرخواهند بود با دولت علیه ایران برای اجرای تقاضا-های ذیل موافقت نماید:

۱ - تجدید نظر در معاهدات حاضره بین دولتین .

۲ - جبران خسارات مادی واردہ بر مملکت ایران بواسطه دول متخاصم دیگر .

۳ - اصلاحات خطوط سرحدی ایران در تقاطیکه طرفین آن را عادلانه تصور نمایند.

انتخاب ترتیب قطعی و زمان و وسائل نقلیه مقتضیه برای تعقیب مقاصد فوق در اولین موقع امکان موضوع مذاکره بین دولتین خواهد گردید .

این موقع را برای اینکه احترامات فائقه خود را بحضرت اشرف تقدیم نمایم مغتنم میشمارد . ب . ز - کاکس

معهود چنان است که این نطق‌ها کامه به کلمه جواب گفته شود، نه تنها از قرار داد اشاره نشد بلکه چنان موضوع مهمی که جان کلام بود حذف گردیده .

فردای آنروز احمد شاه رسما از طرف دولت فرانسه پیاریس دعوت گردید در صورتیکه قبل از آمدن بانگلستان دو ماه در فرانسه متوقف و دولت فرانسه هیچ نوع حسن ارادتی از خود بروز نداده بود، وزیر مختار ژاپن روز بعد بنام یک دولت آسیائی برای عظمت ایران و شاهنشاه آن حضوراً سلطان احمد شاه تبریک گفت و مفهوم گردیده همه جزا نجه در شب مهمانی گذشت تصور می نمودند .

این مهمانی در آینده ایران و سلطنت آن تأثیری بسیار کرد ولی تمام اشخاص بی طرف و کلیه سیاستمداران آگاهی قسمتی از زمامداران و سیاسیون انگلستان بعد ها

تصدیق نمودند که پادشاه ایران در رد قرارداد از نظر منافع دولتین محق بوده است .

واسناد دیگری مربوط بجزیمات سیاسی از بدو مشروطیت تا قرارداد ۱۹۱۹

موجود است که ذکر آن مارا از جریان ادعاینامه درین محکمه قدری منحرف مینماید و جز در موارد استثناء که مدعی العموم نیازمند می باشند نمیتواند بذکر آن مبادرت کند . بنابر دستور محکمه تنفس داده شد تماشاچیان که خود را حاضر بشنیدن اسناد انقلاب سیاسی مملکت خود نموده بودند از طفه مدعی العموم دلتنک شدند .

تماشاچی افسانه گو از نارضایتی آنان استفاده کرده و گفت آنچه را مدعی العموم از بیان آن سر باز زد من بخوبی آگاهم و شما می توانید در تنفس از آن باخبر شوید و اگر مرا با همین لباس عادی مدعی العموم بنظر آورده و خود را اعضای محکمه در حساب آورید مطلوب حاصل است

منهم قول میدهم که در بیان حکایت همه جاشما را بنام محکمه و خود را قائم مقام مدعی العموم بشمار آورم .

اگر چه تا اندازه ای مدعی العموم را دیحق میدانم و این تفصیلات مربوط بمحکمه متهمن نیست ولی ذکر آنهم روشنائی بیشتری در هیئت حاکمه خواهد داد .

فصل بیست و چهارم

چند صفحه از تاریخ روسیه و حکومت قزارها و طرز روابط آنها با ایران تا قبل از مشروطیت

مدعی العموم ناچار است در موقعيکه ذکری از قرارداد ۱۹۱۹ بین آمد و مختصر اشاره پایه روابط ایران و انگلستان در مدت چهارده سال (۱۹۰۶ - ۱۹۱۹) بنماید . هر چند ذکر یک سلسله اسناد تاریخی مربوط باین قضایا و روابط بین دولتین ظاهرآ از موضوع ادعاینامه خارج است ولی پیوستگی آن مسلم و بیشک برای اطلاع محکمه عالی لازم میباشد .

و برای اینکه ذهن محکمه عالی روشن شود اطلاع مختصری از تاریخ سیاست

را درهم شکستند.

آقایان مقاصد پست و ناچیز جهانگیری این درندگان آدمی صورت را در تلو
جنگهای تهاجمی و قرار داد های تحمیلی از نظر شما مدعی العموم میگذراند و تسبیس
چون بنتیجه رسیدیم با ما هم عقیده خواهید بود که برای کشور ما انقلاب اکبر روز
خوشی بوده است.

غرض از بیان این حقایق تاریخ نویسی نیست. اگر گوشهای از تاریخ از برآورشما میگذرد فقط نشان دادن نتیجه آن می باشد.
و خواهید فهمید تا حرص و آز بشر را دهانهای نیست تو سن عجب و غرور شانه انسانیت را الگدکوب خود خواهد نمود.

خانواده رومانوف در قرن چهاردهم در روسیه مستقر گردید، آنها اصلاحات ایالات را برپا کردند و در قرن شانزدهم دختر رومان اوری اولیج موسوم به انستازی بازدواج ایوان معروف به خونخوار درآمد و این وصلت نام رومانوف را بوجود آورد و بعد از این عقاب آنها در سرزمین دن در روستوف بواسطه پیش آمد های سکونت گزینند در ۱۶۱۳ میلادی میشل رومانوف پسر دیمتری بر حسب انتخاب مجمع اعیان موسوم به تزار گردید و خانواده سلطنتی رومانوف در این تاریخ در روسیه تشکیل و در ۱۹۱۷ در زمان نیکلاس دوم این خاندان متصرف شد.

عظمت خانواده رومانوف میلیون پطر کبیر است که در ۱۶۷۲ متولد و در ۱۷۲۵ عزیز خانواده رومانوف مدیون پطر کبیر است که در ۱۶۷۲ متولد و در ۱۷۲۵ فوت شد، او پسر سوم الکساندر یاکوپیچ و در ابتدا تحت قیومیت خواهرش صوفی بود و او پطر را به دهات فرستاد و نگذاشت تحصیلات عالیه فراگیرد بلکه بتواند بفراغت خاطر خود سلطنت کند ولی فکر بلند پطر در همان اوان شروع جوانی بال و پرش را گشود، هفده سال پیش نداشت که خواهرش را از نیایت سلطنت خلع و بگوشاهای محبوس

جهانگیری تزارهای روس تا بدو مشروطیت بوجه اختصار لازم می‌آید.

خوبی‌بختانه مرد دانشمند و محققی در گوش و کنار قسمتی از این اسناد تاریخی را که مربوط به جنگهای ایران و روس بوده گردآورده بود و در اختیار مدعی العموم گذاشت (۱)

و بهمین نظر چند قدمی باید بعقب رفت و در زوایای تاریخ بطرز تشکیل امپراطوری روسیه و بسط و توسعه آن نظری افکند.

آقایان- این حکومت آزادیخواه روسیه را که امروز نام جماهیر شوری بخود گرفته و گهواره آزادی ملل جهان شده است در سرزمینی بوجود آمده که دیو و غول در آن آشیانه داشت و هر کس که در آن کشور زندگی می‌نمود باید برای مشتی عزیزان بی جهت تمام دوران زندگانی را بغلامی بگذراند. زنهای قشنگ، دختران ماهر و متعلق بباربادها و خداوندان کاران پیداد گر بود.

شماکه امروز هی بینید مهل عراین سرزمین با یکدیگر زندگی نموده و هر یاک دارای حقوق ملیت و خود مختاری هستند آقائی و بندگی ازاین سرزمین رخت بر بسته و جز برادری گیاه دیگری دراین مملکت پنهانور وجود ندارد، باید فدا کاری مردمی را بخاطر آورید که در سایه پیشوایی برادر بزرگ خود، آزادیخواه و اقلابی بی نظیر عالم لینین این سعادت را برای ملت خود تبیه نمودند.

درخت بیدادگری تزارها چون از پای افتاد نه تنها مردم داخلی از آن استفاده نمودند بلکه همل مجاور که یکی از آنها کشور ما ایران و سالهای دراز قریب بدو قرن گرفتار کابوس جهانگیری تزارها بود از زیر این بندگران بیرون جست.

در سراسر کفتار ما حکایت ازین رستاخیز بزرگ بمیان خواهد آمد ولی چون تا زدایند که این خدا های کوچک بنام تزار و تزارین چه بروز خود و همسایگان خویش

آوردنده تو ایند بخوبی در ک نمایید که موجد انقلاب روسیه برای هموطنان و همسایگان خود چه هدیه آورده و این مردمان فداکار با چه بی نظری زنجیرهای اسارت ملل ضعیفه

نمود کارهای او بزرگ و قدمهای برای وحدت روسیه برداشت که از موضوع بحث مخارج است و جنگهای او با شارل دوازدهم و تشکیلات ملکتی و ایجاد بحریه روس در دریای بالتیک از شاهکارهای اوست ولی آنچه درین ادعا نامه ذکر میشود آن قسمتی است که با سرنوشت و زندگانی کشور ما ارتباط داشته است.

قبل از پطر کبیر حکومت روسیه در میانه جلگه وسیع آن محبوس و بدربای آزاد راه نمی برد، خانواده رومانوف در مسکو و نواحی آن اقتداری داشت و اعیان و خوانین روسیه هم زیاد بحکومت مرکزی تمکین نداشتند.

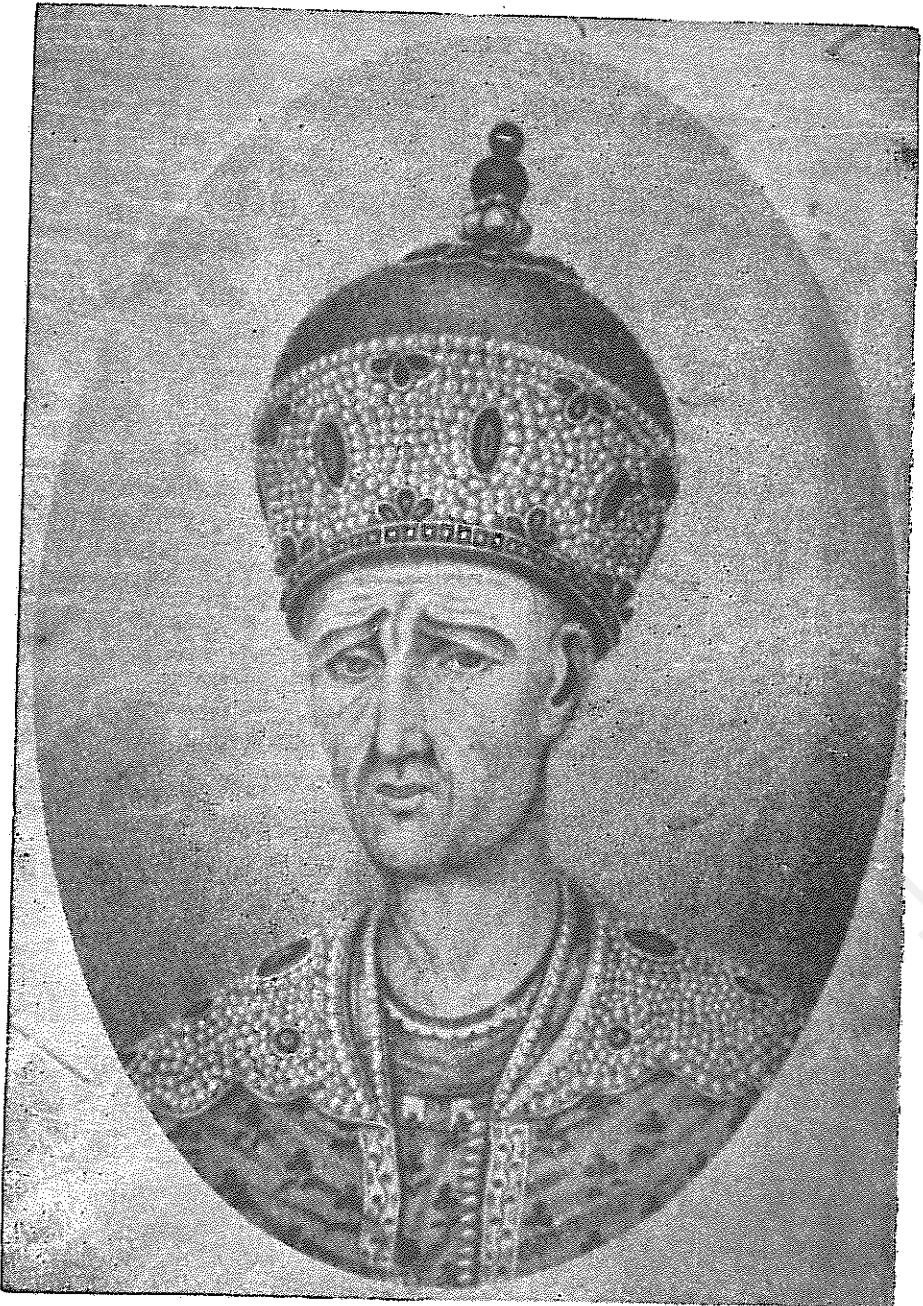
کلیسا روسیه هم از حیث اهمیت کم از خانواده سلطنتی نبود و کشیشان قدرت عظیم داشتند.

پس از آنکه پطر کبیر مرکزیت روسیه را صورت خارجی داد نفوذ ملاکین و کشیش‌ها را از میان برد و بخیال افتاده برای روسیه حیات جاوید فراهم آورد و آن دست یافتن بدربای آزاد بود.

بنای شهر سن پطرزبورغ در کنار رودخانه نوا و ساحل بالتیک بین منظور بود ولی موقعیت واقعی امپراطوری روسیه از زمانی شد که توجه خود را بجانب جنوب معطوف ساخت؛ ازین تاریخ برای امپراطوری انگلستان رقیب بزرگی بوجود آمد که در مدت دویست و پنجاه سال متولیا با او کشمکش سیاسی و زدوخورد بوده است.

جنگهای پطر کبیر با دولت عثمانی و ایران بهمین منظور و تصرف سیبری هم برای رسیدن با قیانوس کبیر بود؛ در زمانیکه ایران بواسطه حمله افغانه ضعیف و مرکزیت حکومت ازین رفتہ بود بعنوان عدم رعایت حقوق اتباع روسیه قشونی بفرماندهی خود پطر کبیر به قفقازیه آمد و در ۱۷۲۲ در بنده حاکم نشین دانگستان را تصرف نموده و در ۱۷۲۳ قشون به گیلان واسترآباد وارد کردند و در سواحل شرقی بحر خزر نیز تصرفاتی نموده و در سال ۱۷۲۶ در کراسنا و دسک استقرار یافتند.

شاه طهماسب آخرین پادشاه صفوی قراردادی با روسیه منعقد نمود؛ در بنده و باد کوبه،

آقا محمد شاه سر سلسله قاجاریه و فاتح جنگهای قفقاز، معاصر کاترین دوم امپراطوری روسیه پس از فتح قفقاز در کنار قلمه شیشه بدست کسان خود مقتول گردید (۱۲۱۰ هجری)

گیلان و مازندران و استرآباد و شیروان را آنها و اگذار کرد مشروط براینکه در تجدید سلطنت او بیاری نماید و این امر وسیله‌ای بست دولت عثمانی داد که او هم تا کردستان و همدان را مورد تاخت و تاز قرار دهد و ولایات شمال غربی ایران را اشغال کند و رقابت بین روس و عثمانی برای تصرف اراضی ایران بمثنا درجه رسید تا اینکه سفیر دولت خیرخواه (!) فرانسه در اسلامبول موجبات انعقاد قراردادی را بر علیه ایران فراهم نمود و بنابر آن قرارداد ایالات شمال غرب متعلق به عثمانی و ایالات شمالی بروسیه و اگذار شد ولی چیزی نگذشت که هر دو دولت مجبور شدند ایران را تخلیه نمایند و سیاست استعماری تا ۱۷۹۲ از میان رفت ولی فکر همان طور باقی بود و در زمان کاترین امپراتریس روسیه استحکاماتی در شمال قفقاز ساخته شد، بعد از نادر شاه پر اکلیوس و والی گرجستان خود را تحت الحمایه روسیه نموده و بنابر ماده اول قرارداد تحت الحمایگی عنوان تراز گرجستان را اختیار نمود، در همین اوان آقا محمد خان سرسلسله قاجاریه به گرجستان هجوم برد و تفلیس را تصرف نمود و روس‌هاهم از طرف دربند و باکوبه سمت رشت پیش آمدند، مرگ امپراتریس روسیه و قتل آقا محمد شاه جنک طرفین را بدون بستن قراردادی بی‌نتیجه گذاشت تا اینکه الکساندر اول امپراطور روسیه در (۱۸۰۱) الحال گرجستان را بر روسیه اعلام نمود و سختی های داخلی مردم سبب شد که ناراضی ها به دربار ایران پناهنده شدند و کمک فتحعلی شاه آنها دوباره جنک ایران و روس را تجدید کرد.

مدتی این اختلافات و جنگها ادامه داشت و چون روسیه در اروپا با فرانسه در پیکار بود ناپلئون و ساقی انجیخت که ایران را بخود جلب نماید و وزیر اال گاردان را بسفارت بدربار ایران فرستاد. و این هیئت سفارت کمال جهد را مبذول داشت که دولت ایران را بر علیه انگلستان هم برانگیزد و در چهارم مهر ۱۸۰۷ قراردادی در فلینکن اشتن واقعه در لیستان که مقر امپراطور فرانسه واردوگاه بود بین دولتين ایران و فرانسه امضا شد بموجب این قرارداد ناپلئون تعهد کرده بود که گرجستان را بایران مسترد دارد و دولت

عباس میرزا نایب السلطنه و ولیعهد ایران پس از پانزده سال جنگهای خونین باروسیه بالاخره شکست خورد و شهرهای قفقازی که آقامحمد شاه تسخیر نموده بود بر طبق قرارداد های گلستان و ترکمن چای از دست ایران خارج شد در زمان تصرف بغداد این شبیه ساخته شده و بس از آشتی و مصالحه بسلطان عثمانی سلطان محمود آنرا هدیه نموده است

ایران هم وارد بمحاصره بری گردیده با دولت انگلیس قطع رابطه نماید.
در موقعیکه دولت ایران خواب تصرف گرجستان را میدید و در عالم خیال
حرمسراها از کنیزان گرجی درست میکرد نابلئون با امپراطور روس در تیل سیت
ملاقات نموده و صلحی بین آنها برقرار شد و برای بار دوم فرانسه بر علیه ایران اقدام
نمود و بدوسوی ایران پشت پا زد !!

در این تاریخ روسیه از جنگ اروپا فارغ و جنگ بین ایران و روسیه از حال تعادل
خارج شد، انگلیس ها که پی موقع می گشتند و می دانستند فتوحات روسیه برای
هندوستان خطرناک است میانجی شده و مقدمات صلحی را بین ایران و روسیه برقرار
نمودند و در قریه گلستان در ۱۸۱۳ چنین مقرر شد که دولتين هر چه در دست دارند
همان را نگاهدارند و در نتیجه تا مصب رود کورا تمام ایالات گرجستان و داغستان و قره
باغ و شکی و شیروان و دربند از تصرف ایران خارج گردیده این عهدنامه معروف به گلستان
است، سیزده سال دوره آرامش و سکوت بود ولی نیکلای اول امپراطور روس می خواست
خود را در عداد مشاهیر درآورد در همان موقعیکه با دولت عثمانی اعلام جنگ داد با
ایران نیز بنای سنتیه را گذاشت و از اوخر ۱۸۲۵ تا هزار و هشتصد و بیست و هشت
جنگهای سختی بین دولتين واقع شد، زمانی ایران واقعاتی روسها غالبی شدند و بالاخره
 بشکست ایران و معاهده ترکمان چای در ۲۲ فوریه ۱۸۲۸ بین ژنرال پسکویچ و عباس
میرزا نایب السلطنه منتهی گردید.

چون مدت قریب یک قرن این عهدنامه پایه دوستی بین ایران و روسیه بوده
متن قرارداد را لازم میداند باطلاع محکمه عالی بر ساند
این قرارداد پس از آن جنگهای سخت که دلاوری قشون مدافعان ایران برآمدی پوشیده
نیست و فقط قدرت فوق العاده امپراطوری جوان روسیه و عدم فداری رؤسای محلی قفقاز
موجب شکست گردید تازه منعقد شده بود که در تهران فتنه گری بایدوف پیش آمد کرد.
تاریخ در این قسمت تاریک است، علت واقعی شورش در تهران و قتل سفیر روس
و همراهانش اگرچه ظاهرآ سبب مذهبی و تعصّب مردم و دستور مجتهد بزرگ آن زمان

میرزا مسیح بود ولی بعضی نویسندها کان در یاد داشتهای خود ذکر نموده اند کسانی که ازین قرارداد ناراضی و آنرا برای ایران موہن میداشتند چون توانستند در ذهن شاه رخنه نموده و جنگ را تجدید نمایند بوسیله علماء این موضوع را با کمال استادی تهیه نمودند تا روسیه خود اعلان جنگ نماید ولی ازین اقدام تیجه بدست نیاوردن از آن تاریخ تقابل از شروع مشروطیت باستانی واقعه معروف به گری بایدوف دیگر اختلافی بین دولتين بوقوع نه پیوست و در واقعه مزبورهم از راه سیاست صلح جویانه دولت روس به کوتاه پرداخت و یکی دو بار دیگرهم میرفت ناشره جنگ برخیزد ولی جلوگیری شد. مراسله از ژنرال پسکوچیج فرمانده قشون روس به عباس میرزا نایب السلطنه در دست است که براین موضوع حکایت می کند.

(متن هراسله ژنرال پسکوچیج به عباس میرزا نایب السلطنه)

« شاه معظم پدرشما میخواهد شروع بجنگ نماید ولایات سرحدی ما جز ساخلوی »

« قلعه جات قشونی برای دفاع ندارد . »

« پس شما میتوانید در ماه ژوئن وارد مملکت بی دفاع ما بشوید و آنرا غارت »

« کنید ولی نمیتوانید استحکامات آنرا تصرف نماید و جرئت پیش رفتن و درقا گذاشتن »

« این استحکامات خوفناک را هم نخواهید نمود .. در ماه اکبر وقتی که کوههای شما »

« در زیر برف است من بطرف تبریز حمله خواهم برد .. آذر بایجان را خواهم »

« گرفت بدون اینکه هر گز بشما پس بدهم دیگر امید رسیدن بنتخت و تاج »

« سلطنت از برای شما نخواهد ماند سالی پیش نخواهد گذشت که سلسله قاجاریه از »

« سلطنت کردن محروم گردد .. استقلال سیاسی شما در دست ماست امیدواریم »

« شما باید بروسیه باشد روسیه می تواند خرابی شمارا تسریع کند تنها روسیه میتواند »

« شما را حمایت نماید .. نه وعده های انگلستان و نه بیانات عثمانیها هیچ کدام را بآور »

« مکنید انگلیسها از شما دفاعی نخواهند نمود .. سیاست آنها جز مستملکات هندوستان چیزی »

« در نظر نداردم امیتوانیم در آسیا مملکتی را هسخر کنیم و هیچ کس هم غمی بخود راه نخواهد »

« داد در فرنگستان هر گره زمین ممکن است باعث جنگهای خونین بشود .. عثمانی برای »

« موازنی اروپا لازم است ولی دول اروپانگاه نمیکنند بیتند کی در ایران حکومت میکند »

میرزا ابوالقاسم فرمانمقام فراهانی

یشکار عباس میرزا نایب السلطنه

انشا، این مراسلات به امپراتور روس از او است

بی ضرر است که چند کلمه از واقعه گردی بایدوف و اقدامات دولت ایران گفته شود که گردی بایدوف سفیر روس در تهران بود بواسطه بدرفتاری او بلوائی در شهر شد، سفیر با سی و هفت نفر اعضاء سفارت خانه مقتول شدند. دولت ایران خسرو میرزا پسر فتحعلی شاه را برای عذرخواهی بدربار روسیه فرستاد نه تنها از موضوع صرف نظر شد بلکه احترامات بی نهایت بفرستاد گان ایران نمودند و دو میلیون تومان هم از خسارت جنگی طبق قرارداد ترکمان چای را بدولت ایران تخفیف دادند و مراسلانی که از طرف فتحعلی شاه و عباس میرزا نایب السلطنه با امپراطور روس نوشته شد متن آن در دسترس و شنیدنی است.

معاهده سیاسی قرکمان چای

چون اعلیحضرت شاهنشاه ایران و اعلیحضرت قویشوکت معظم نامدار امپراطور و صاحب اختیار کل ممالک روسیه بالسویه و از صمیم قلب مایل هستند که بر خدمات محاربه که مخالف میل طرفین است نهایتی داده و مجدداً روابط قدیمی حسن هم جواری و مودت را مین ملکتین بوسیله صلحی که فی حد ذاته متنضم اساس اهتماد و دافع مبانی اختلافات و برودت آتیه بوده باشد بر پایه و بنایی محکم استوار دارند لهذا وزرای مختار خود را که برای این امر سودمند مأمور هستند از اینقرار معین داشتند.

از طرف اعلیحضرت امپراطور کل روسیه زان پاسکیه و پیچ آجودان جنرال و سرتیپ پیاده نظام فرمانده اردوی فتفزاریه کفیل امور غیر نظامی گرجستان و حاجی ترخان و فتفزاریه رئیس قوه بحریه دریای خزر دارای نشان آلکساندر نوسکی مکمل بالماں و نشان سنت آن از درجه اول مکمل بالماں و سن ولادیمیر از درجه اول و سن ژرژ از درجه دوم و دو شمشیر افتخاری که یکی مرصع و دیگری طلا که روی آن اینطور نوشته شده (برای شجاعت) و دارای نشان عقاب قرمز از درجه اول و نشان هلال عثمانی وغیره و آلکساندر ابروسکوف کنسیه دتاو پیشخدمت اعلیحضرت امپراطور دارای نشان سن - ولادیمیر از درجه سوم و سن استانیلاس لهستان از درجه دوم و سن زان بیت المقدس.

و از طرف اعلیحضرت شاهنشاه ایران حضرت اشرف شاهزاده عباس میرزا وزرای مختار طرفین پس از آنکه در ترکمان چای اجلال کرده و اختیار نامهای خود را مبادله و آنرا موافق قاعده و مرتب بترتیبات شایسته یافتند فصول ذیل را منعقد و برقرار داشتند:

فتحعلیشاه قاجار پس از بازگشته سال جنگ با روسیه مغلوب شد و قرارداد ترکمان چای را امضاء نمود. اگر اتحاد مقدس در اروبا فاتح نشده بود و بوناپارت سقوط نمی نمود تبیه جنک به کجا می انجامید؟

فصل اول - از امروز بعد مابین اعیان اعیحضرت شاهنشاه ایران و اعیحضرت امپراطور روسیه و نیز مابین ممالک ووراث و اخلاف و اتباع اعیحضرتین صلح و وداد و مودت کامله علی الدوام برقرار خواهد بود.

فصل دوم - چون مخاصمه طرفین معظمین که بسعادت امروز باختمام رسید تهدات عهده نامه گلستان را باطل میدارد لپذا اعیحضرت شاهنشاه ایران و اعیحضرت امپراطور کل روسیه چنین صلاح دیدند که بجای عهده نامه مزبور مواد و شرایط دیل را که مبنی بر ازدیاد و استحکام روابط آتیه مودت و صلح مابین روسیه و ایران است برقرار نمایند.

فصل سوم - اعیحضرت شاهنشاه ایران از طرف خود و اخلاف و وارث خود خانات ایران را که در دو طرف رود ارس واقع است و نیز خانات نخجوان را بملکیت مطلقه بدولت روس و آگذار میکند بناءً علیهذا اعیحضرت شاهنشاه ایران متعهد میشوند که دفاتر و اسنادی که راجع به حکومت و اداره خانات فوق الذکر است متنها در ظرف شش ماه از امضای این عهده نامه بمامورین روس تسلیم نمایند.

فصل چهارم - دولتین معظمین متعاهدتین قبول نمودند که خط سرحدی ما بین دولتین از اینقرار ترسیم شود:

این خط از نقطه سرحد دولت عثمانی که بخط مستقیم نزدیکترین راه بقله کوه آغری کوچک است شروع شده بقله مزبوره رسیده و از آنجا بسرچشم رود قراسوی سفلی که از دامنه جنوبی آغری کوچک جاری است فرود می‌آید پس از آن خط سرحدی طول مجرای این رود را الی محل التقائی آن با رود ارس که میاندی شرور است طی نموده و از اینجا مجرای رود ارس را متابعت کرده و بقلعه عباس آباد میسد از استحکامات خراجی این قلعه که در ساحل راست ارس است خطی که طول آن نیم آقاج یعنی سه و رست و نیم روسی بوده باشد بتمام جهات کشیده خواهد شد و تمام اراضی که در حدود این خط واقع میشود منحصر بدولت روس بوده و در ظرف دو ماه از تاریخ امروز بطور دقت تغییط خواهد شد از محلی که طرف شرقی این خط متصل برود ارس میشود خط سرحدی مجرای رود مزبور را الی گداریدی بلوك متابعت میکند و خاک ایران از این نقطه اخیر الی سه آقاج یعنی ییست و یک ورست در طول مجرای ارس امتداد میابد بعد از وصول باین

محل خط سرحدی جلگه مغان را بطور مستقیم گذشته بمحلی از مجرای بالا رودخواهد آمد که در سه آقاجی یعنی پیست و یاک و رست پائین تر از ملتقای دو رود آدینه بازار و ساری قمیش واقع است پس از آن خط سرحدی از ساحل چپ بالا رودالی ملتقای دو رود مزبور آدینه بازار و ساری قمیش صعود کرده و از آنجا در ساحل راست رود خانه آدینه بازار شرقی الی سرچشمه آن متند واز سرچشمه مزبور الی قله‌تپه‌های جگیر میرسد بطوریکه تمام آبهای که بطرف دریای خزر جاری است متعلق بروسیه بوده و تمام آبهاییکه جریانشان بطرف ایران است تعلق بدولت علیه خواهد گرفت.

چون در اینجا^(۱) حدود دولتين بواسطه تیزه کوهها محدود میشود لهذا مقرر است که دامنه این کوهها که بسمت دریای خزر تمایل دارد متعلق بدولت روس بوده و دامنه آنطرف کوهها اختصاص بایران خواهد داشت.

از تیزه تپه‌ای جگیر خط سرحد کوههای را که فاصل بین طالش و ارشق است متابعت نموده و بقله کمر قوئی میرسد و قلی که فاصل دامنه دو طرف کوههای مزبور است در اینجا تجدید حدود می نماید بهمان قسم که در باب مسافت ما بین سرچشمه آدینه بازار و قله‌های جگیر ذکر شد.

پس از آن خط سرحد از قله کمر قوئی تیزه کوههاییکه بلوک زوند را از ارشق جدا نمینماید متابعت نموده و بمحلی که حدود بلوک ولکیج است میرسد و ترتیبی که در باب جریان آب ذکر شده است مراعات خواهد شد و از اینقرار بلوک زوند باستثنای قسمی که در آنطرف قله کوههای مزبور است متعلق بروسیه خواهد بود.

از محلی که حدود بلوک ولکیج است خط سرحد بین الدولتين قلل کوه کلوپوئی و قلل سلسه عده کوههایی که از بلوک ولکیج میگذرد متابعت نموده و بسر چشمه شمالی رودخانه موسوم باستارا میرسد و اینجا هم مسئله جریان آب چنانچه در فوق ذکر شده است مرعی میباشد.

از آنجا خط سرحدی مجرای آستارا الی مصب آن در دریای خزر طی نموده و حدود خاک دولتين را باتمام میرساند.

۱ - یعنی از سرچشمه رود آدینه بازار الی قله تپه‌ای جگیر.

فصل پنجم - اعلیحضرت شاهنشاه ایران محض اثبات دوستی خالصانه که نسبت باعلیحضرت امپراطور کل روسیه دارند بموجب همین فصل از طرف خود و از طرف وراث و اخلاف خود واضحاً و علنًا تصدیق مینماید که ممالک و جزایری که ما می‌نیزیم خط تجدیدی فصل اخیر و تیزه جبال قفقاز و دریای خزر است و همچنین اهالی بدوي و غیره این نواحی متعلق بدولت روسیه میباشد.

خسارت جنک

فصل ششم - محض تلافی مصارف کثیره که از جنک بین الدولتين برای مملکت روسیه حاصل شده و در عوض خسارات و ضررهاییکه بدينجهت باتباع روس رسیده است اعلیحضرت شاهنشاه ایران متعدد میشوند که وجه خسارتنی تأديه کرده مصارف و ضرر های مزبور را جبران نمایند.

طرفین معظمن معاهدین این وجه خسارت را بدء کرور تومان رایج یا یست میلیون منات نقره معین کرده و مقرر میدارند که ترتیب اقساط و تضمین تأديه آن در قرارداد مخصوصی مرتب شود اعتبار و استحکام قرارداد مزبور بحدی خواهد بود که کانه لفظ بلفظ در همین عهد نامه درج شده باشد.

ولایت عهد

فصل نهم - چون اعلیحضرت شاهنشاه ایران چنین صلاح دیدند که حضرت اشرف عباس میرزا همایون فرزند خود را وارث و ولیعهد فرمایند لهذا اعلیحضرت امپراطور کل روسیه محض اینکه نیات دولستانه خود را مکشوف و میلی را که در مساعدت به استحکام این نوع و رانت دارندمشود خاطر اعلیحضرت شاهنشاه ایران نمایند متعدد میشوند که از امروز شخص حضرت عباس میرزا را وارث و ولیعهد دولت شناخته و ایشان را از حین جلوس بخت سلطنت سلطان حقه این مملکت بدانند.

دریای خزر

فصل هشتم - سفاین تجارتی روس مثل سابق حق خواهد داشت که بطور آزادی در دریای خزر و امتداد سواحل آن سیر کرده و بکاره های آن فرود آیند و در موقع

شکست و غرق در ایران معاونت و امداد خواهند یافت و سفایین تجارتی ایران هم حق خواهند داشت که بقرار سابق در بحر خزر سیر نموده و بسواحل روس بروند و در صورت غرق و شکست هم با آنها کمک و امداد خواهد شد.

اما در باب کشتی های جنگی چون آنهایی که برق روس دارند از قدیم الایام بالانفراد حق سیر در بحر خزر را داشته اند حال هم بدین سبب این امتیاز منحصر به همان کشتی ها خواهد بود بطوری که غیر از دولت روس دولت دیگری حق نخواهد داشت که سفایین جنگی در دریای خزر داشته باشد.

ترقیب سفر ۱

فصل نهم - چون منظور اعلیحضرت شاهنشاه ایران و اعلیحضرت امپراتور کل روسیه این است که در استحکام روابطی که بسعادت و میمنت مجدداً ما بین دولتين استقرار یافته است سعی و کوشش نمایند مقرر میدارند که سفراء کبار و وزراء مختار و شارژ دافر هائیکه خواه برای انجام مأموریت موقتی و خواه بجهت اقامت دائمی بدربار یکدیگر فرستاده میشوند و بفرآخر مقام خود موافق شان و حیثیت طرفین و مطابق مودت و اتحاد این دولتين و نیز بر حسب عادات مملکتی مورد اعزاز و احترام شوند علیهذا درباب تشریفاتی که باید از طرفین ماحظ و منظور شود دستورالعملی مخصوص مقرر خواهد شد.

روابط تجاری و قنسولی

فصل دهم - چون اعلیحضرت شاهنشاه ایران و امپراتور کل روسیه استقرار و توسعه روابط تجاری ما بین دو دولت را از نخستین فواید اعاده صلح میدانند چنین صلاح دیدند که ترتیباتی که راجع بحفظ تجارت و امنیت اتباع دولتين است در یک مقاوله نامه ای علیحده بطور هر ضی طرفین نگارش یابد و این مقاوله نامه که هاین وزرای مختار طرفین انعقاد و باین عهد نامه اضمام خواهد یافت مثل این است که جزو متمم همین عهد نامه صلح بوده باشد.

اعلیحضرت پادشاه ایران بدولت روس حق میدهد که کمافی سابق هرجا که به جهت منافع تجاری لازم باشد بآنجا قنسول و وکیل تجاری بفرستد و متعهد میشوند که

این قونسول و کلای تجارتی را که من تبع هریک زیاده ازده نفرخواهد بود از حمایت و احترامات و امتیازاتی که لازمه سمت رسمیت آنها است بهره مند سازد و اعلیحضرت امپراتور روسیه هم وعده میدهد که رفتار بمثل را در هاده قونسول و کلای تجارتی اعلیحضرت شاهنشاهی منظور دارد.

در صورت شکایت حقه دولت ایران از یکی از مأمورین یا قونسولهای روس وزیر مختار یا شارژ دافری که در دربار دولت علیه ایران اقامت و باین اشخاص ریاست بلا فاصله دارد مشار اليه را از مأموریت خود خلع کرده و موقتاً کفالت کار او را به رکس صلاح داند و اگذار خواهد کرد.

دعاوی مطالبات و غیره

فصل یازدهم - پس از حصول صلح بامور و دعواوی اتباع طرفین که بواسطه وقوع

جنگ در عهده تعویق مانده بود مراجعته شده و از روی عدالت قطع و فصل خواهد شد و مطالباتیکه اتباع طرفین از یکدیگر یا از خزانه جانین دارند بالتمام عاجلاً تأدیه خواهد شد.

فصل دوازدهم - طرفین معظمهین معاهدین نظر بمنافع اتباع خود متفق الرأی شدند

که برای اشخاصی که در دوطرف رود ارس دارای اموال غیر منتوله هستند مهلتی سه ساله قرار دهند که مومی الیهم بتوانند آنرا بطور دلخواه بمبایعه و معاوضه برسانند ولی اعلیحضرت امپراتور کل روسیه تا حدی که این شرط راجع بخود اوست حسین خان سردار سابق ایروان و برادرش حسن خان و رحیم خان حاکم سابق نجخوان را از اتفاق مدلول شرط مزبوره مستثنی میدارد

اسرا و فراریان

فصل سیزدهم - تمام اسراء جنگی را که طرفین در هنگام محاربه اخیره و یا قبل از

آن دستگیر کرده اند و همچنین اتباع دولتين که در اوقات سایر اسراء گرفتار شده باشند در ظرف چهار ماه مسترد خواهند شد.

بعد از آنکه باین اشخاص ارزاق و اشیاء لازمه داده شد مومی الیهم را بطرف

عباس آباد حرکت داده و در آنجا بکمیسرهایی که از طرفین برای استرداد و تبیه اعزام باوطان ایشان مأمور شده اند تسليم خواهند کرد.

در باره اسراء جنگی و اتباع دولتین که باسیری گرفتار شده و بسبب بعد مکان آنها و یا بعلت دیگری در ظرف مدت فوق مسترد نشده‌اند طرفین معاهدین همین ترتیبات را مرعی و مجری خواهند داشت.

دولتین ایران و روس مخصوصاً این حق را برای خود قرار میدهند که ای وقت کان این قبیل اشخاص را مطالبه نمایند و ملتزم می‌شوند که هر وقت خود اسراء اظهار کرده یا از طرفین مطالبه شدند مومنی الیهم را مسترد سازند.

فصل چهاردهم - دولتین معظمین معاهدین اخراج فراری هاو ترانس فوژهای را
که قبل از جنگ یا در مدت آن تحت اطاعت و حکومت طرفین آمده باشند مطالبه نخواهند کرد.

ولی چون مناسبات خفیه بعضی از ترانس فوژهای با تابعین و هموطنان سابق موجب حصول تایج مضره می‌شود لپذا شخص دفع جلاوگیری این تایج دولت‌علیه‌ایران متعهد می‌شود که در متصرفات خود ما بین حدود ذیل واقع است حضور و توقد اشخاصیکه الحال یا بعد ها با اسمه مشخص خواهد شد رواندار و مقصود از حدود از یکطرف رود ارس و از طرف دیگر خطی است که بواسطه رود جهریق و دریاچه ارومی و رود جتنور و رود قزل اوزن الی مصب آن در دریای خزر ترسیم می‌شود.

اعلیحضرت امپراتور کل روسیه نیز عده میدهد که در خانات قرابغ و نخجوان و در قسمت خانات ایروان که در سمت راست ارس واقع است ترانس فوژهای ایرانی را نگذارد توطن و سکنا نمایند و لیکن مقرر است که این ماده صورت لزوم نخواهد یافت مگر در باره اشخاصیکه طرف رجوع عاده یادارای بعضی مقامات دیگر هستند از قبیل خوانین و بیکها و رؤسای روحاکی یعنی ملاه‌اکه اعمال شیخی و تحریک و مناسبات خفیه ایشان باعث سوء اثر در هموطنان و تابعین قدیم آنها می‌شود واما در خصوص نفوس عامه مملکتین مقرر است که اتباع دولتین که به ممالک یکدیگر رفتند یا در آتیه بروند آزاد هستند که در هر جاییکه آن دولت یعنی دولتی که این اشخاص در حیطه حکومت و اقتدار آن در آمده‌اند صلاح داند توطن و سکنی نمایند.

۱ - کسیکه از اردوی خود باردوی خصم رفته باشد.

فصل پانزدهم - چون قصد سلیم و نیت خیریت عمیم اعلیحضرت شاهنشاه ایران
این است که ممالک خود را مرفة الحال و اتباع دولت علیه را از تنشید مصائب و خدمات حاصله این جنگ که بسلام و سعادت ختم شده است مصون و محفوظ دارد لهذا درباره تمام اهالی و کارگزاران آذربایجان غفوی کامل و رحمتی شامل مبنی میدارند بطوریکه هیچیک از این اشخاص چه بجهت عقايد و نیات و چه از حيث رفتار و کرداری که در موقع جنگ یا در مدت تصرف ایالت مذبوره از ایشان بظهور رسیده مورد تعرض و اذیت واقع نخواهد شد و علاوه بر این از امروز مهلتی یکساله آنها داده می‌شود تا اینکه بطور آزادی از ممالک ایران با کسان خود بمالک روسیه بروند و اموال منتقوله خود را بخارج حمل نموده و بفروش بر سانند بدون اینکه دولت علیه ایران یا کارگزاران محلی اندک مانع نموده و از اموال و اشیائیکه فروخته یا بخارج حمل می‌شود حقوق و مرسومی دریافت یا تکالیفی در مورد آن بگذارند اما درباب اموال غیر منتقوله بمومی الیهم پنج ساله مهلت داده می‌شود که اموال مذبوره را بفروش بر سانند یا بطور دلخواه انتقال و انتزاع نمایند.

کسانیکه در این مدت یکساله مجرم بجنحه و جنایت (گریم) و مستوجب سیاست معموله دیوانخانه شوند از این عفو مستثنی خواهند بود.

فصل شانزدهم - وزرای مختار طرفین بمجرد امضای این عهد نامه صالح عاجلاً
بتمام نقاط اعلام و حکام‌لازمه خواهند فرستاد که مخاصمه را بلا تأخیر ترک نمایند.
این عهد نامه که به نسخین و به یک مدلول نوشته شده و بامضا و مهر وزرای مختار طرفین رسیده است بصویب و تصدیق اعلیحضرت شاهنشاه ایران و اعلیحضرت امپراتور کل روسیه خواهد رسید و تصدیق نامجات معتبره که دارای امضای ایشان بوده باشد در ظرف چهار ماه و در صورت امکان زودتر بتوسط وزرای مختار طرفین مبادله خواهد شد.

بتاریخ دهم ماه فوریه سال خیسته فال سنه ۱۸۲۸ مطابق پنجم شعبان ۱۲۴۳
هزجی در ترکمان چای تحریر شد.

مراسله عباس میرزا با امپراتور روسیه

« خداوند ی را ستایش کنیم و نیایش نمائیم که عفو ش خطا پوش است و لطفش »
 « معذرت نیوش و مهرش از قرش پیش و فصلش از عدل بیش و از آن پس مخصوصان »
 « جناب قرب و محظی حرم قدس او را که وجود ذیجودشان موجد صلاح ام »
 « است و موجب اصلاح عالم و بعد بر پیشگاه حضور التفات ظهور پادشاه والاچاه قوی »
 « شوکت قویم قدرت قدیم دولت عم اکرم اجد افحام امپراتور خجسته معظم معروض »
 « و مکشوف میدارد که فرزند گرامی ماخسر و میرزا بحکم محکم اعلیحضرت شاهنشاه »
 « والاچاه ممالک پناه روحنا فداء برای تقدیم معذرت خواهی بحضور بلند و بارگاه »
 « ارجمند آن دولت عاصم است و سبب انتخاب او برای اینخدمت همین است که »
 « شمول الطاف و مراحم امپراتوری درباره ما برپیشگاه خاطر مبارک شاهنشاهی مخفی »
 « و مستور نیست مدته بود که ما خود تمنای دریافت حضور آن پادشاه ذیجاه را در »
 « خاطر اخلاص ذخایر داشتیم و اکنون که خود باین تمنای رسیدم خرسندی که دریم »
 « از همین است که این نعمت و شرف بفرزند نیکبخت ما خواهد رسید پس بهیچوجه »
 « لازم نمیدانیم که از فرزند خود سفارش عرض کنیم یا از همکارم امپراتور اعظم اکرم »
 « درخواست نمائیم که در مقاصد اونوی بذل و توجه فرمایند که موجب سرافکندگی »
 « ما در آستان شاهنشاهی نشود بل باعث سرفرازی ما در این دولت و مملکت گردد »
 « چرا که در اوقات ضرورت و حاجت مکرر آزمودیم که اشقاق باطنی آن اعلیحضرت »
 « یا نجاج مقاصد قلبی ما متوجه شده و بی آنکه عرض حاجتی نمائیم توجهات ملوکانه »
 « در حق ما مبنول آمده است معهذا شایسته آنست که بعد از فضل خدا بالمره تفویض »
 « اختیار بامنای آن دربار کنیم و مطلقا در هیچ مطلب عرض و اظهار نکنیم حتی افزونی »
 « افسردگی و انبوهی اندوه خود را در حدوث سانجه ایلچی مختار آن دولت بمضامین »
 « ذریعه مصححی عالیجاه میرزا مسعود محول داشته تحمیل زحمتی بعاقفان حضرت »
 « از تجدید عذر خجلت نکردیم چرا که صفائ قلب و خلوص ارادت ما امری نیست »
 « که تا حال بر رای حقایق آگاه آن پادشاه والاچاه در پرده اشتباہ مانده باشد و شاک »

« نیست که چندانکه بر اتحاد و اتفاق عم و پدر بخواست خداوند دادگز افراید برای »
 « ما عین مأمول و دلخواه است و خلاف آن العیاذ بالله ما یه کیبورت واکرام دیگر امیر »
 « کمیر عساکر نظام این مملکت محمد خان از معتمدین در باو این دولت و محظی خاص »
 « خود ما میباشد توقع داریم که مهام دایره بین دولتین بنوعی که از این طرف مأدون »
 « است از آن جانب سنه الجوانب نیز رخصت عرض یابدو هر گونه فرمایش که نسبت »
 « باین دولت باشد بی ملاحظه مغایرت با مقرردارند ایام سلطنت فرجام بکامباد والسلام »

بعد هادولت روسیه برای ابراز کمال مهربه عباس میرزا نایاب السلطنه مجسمه توپرو تمام
 قد از نقره خالص شیشه و لیعهد را به تهران فرستادند این مجسمه از کار بهترین استادان
 روسیه بود و از قرار گیری شنیده شد بعد از شهریور ۱۳۲۰ آنچه تجسس شد ازین مجسمه
 اثری یافت نشد شاید در محلی از انبارها و مخازن پنهان باشد روزی چهره بمشتاقان بنماید !

نامه فتحعلی شاه با امپراتور روسیه در قضیه قتل سفیر روس
 بتأریخ ربيع الاول ۱۳۴۵ ق

اول دفتر بنام ایزد دانا
 صانع پروردگار و حی توانا

« وجودی بی مثل و مانند مبرا از چون و چند که عادل و عالم است و قاهر »
 « هر ظلم پاداش هر نیک و بد را اندازه و حد نهاده بحکمت بالغه خود بد کاران را »
 « جزا و عذاب کند و نیکو کاران را اجر و نواب بخشد و درود نا معبدود بر روان »
 « پیغمبران راست کار و پیشوایان نیکو که دار باد و بعد بر رأی حقایق نمای پادشاه »
 « ذیجاه انصاف کیش عدالت اندیش تاجدار بازیب و فر شهریار بحر و ببر برادر والاگهر »
 « خیسته اختر امپراتور ممالک روسیه و مضائق دولتش باجاه و خطر است و رأیش »
 « با فتح و ظفر مخفی و مستور ماناد که ایلچی آن دولت را در پایتخت این دولت باقتضای »
 « حوادث دهر و غوغای کسان او با جهال شهر آسیبی رسید که تدبیر و تدارک آن »
 « بر ذمئه کارگزاران ایندوست واقعی واجب ولازم افتاد لهذا اولا برای تمهید مقدمات »

«عذر خواهی و پاس شوکت و احترام آن برادر گرامی فرزند ارجمند خود خسرو میرزا»
 «را پیاپی تخت دولت روسیه فرستاد و حقیقت ناگاهی این حادثه و نا آگاهی امنای این»
 «دولت را در تلو نامه صادقانه مرقوم و معلوم داشتیم و ثانیا نظر بکمال یگانگی و اتفاق»
 «که هاین این دو حضرت آسمان رفعت هست انتقام ایلچی مزبور را بر ذمت سلطنت»
 «خود ثابت دانسته هر کرا از اهالی و سگان دارالخلافه گمان میرفت که در این کار زشت»
 «و کردار ناسزا اندک مدخلیتی توان داشت باندازه و استحقاق مورد سیاست وحد»
 «و اخراج بلد نمودیم حتی داروغه شهر و کد خبای محله را نیز بهمین جرم که چرا»
 «دیر خبر دار شده و قبل از وقوع این حادثه ضابطه شهر و محله را محکم نداشته اند»
 «عزل و تنیه و ترجمان کردیم بالاتر از اینها همه پاداش و سزاگی بود که نسبت بعالی»
 «جناب میرزا مسیح وارد آمد با مرتبه اجتهداد در دین اسلام و اتفاقاً اقدای که»
 «زمراه خواص و عوام باو داشتند بواسطه اجتماعی که مردم شهر هنگام حدوث و»
 «غایله ایلچی در دایره او کرده بودند گذشت و اغماص را نظر باتحاد دولتین شایسته»
 «ندیدیم و شفاعت هیچ شفیع و توسط هیچ واسطه در حق او مقبول نیفتاد پس چون»
 «اعلام این گذارش با آن برادر نیکو سیر لازم بود بتحریر این نامه دولتی علامه»
 «پرداخته اعلام تفاصیل اوضاع را بفرزند مؤید موفق نایب السلطنه عباس میرزا محول»
 «داشتم امید از درگاه پروردگار داریم که دمدم مرائب و داد این دو دولت ابدیت»
 «بنیاد در ترقی و ازدیاد باشد و روابط دوستی و یگانگی حضرتین پیوسته باشد و شد»
 «رسل و رسایل متأکد و متضاعف گردد والعقابه تحریر افی شهر ریبع الاول سنّة ۱۲۴۵».

فصل بیست و نهم

چگونگی وقایع ایران در ۱۹۰۶ و گزارش خلاصه آن
 روابط بین ایران و انگلستان را از تاریخ ۱۹۰۶ تا انعقاد قرارداد ۱۹۱۹ برچهار
 فصل باید تقسیم نمود.

- ۱ - اقدامات دولت انگلیس در ایران بکمک ملیون که منتهی به اعطای مشروطیت گردید (۱۹۰۶).
- ۲ - امضای قرارداد (۱۹۰۷).
- ۳ - شرکت انگلستان در اولتیماتوم ۱۹۱۱ که مبتنی بر قرارداد ۱۹۰۷ بود.
- ۴ - انعقاد قرارداد یک طرفی (۱۹۱۹).

این چهارمورد برجسته را که پایه روابط اساسی و ایجاد محبت بین ملتین و زمانی موجب کدورت و اختلافات شدید گردید زمامداران ایران و علاقه مندان و متفکرین این مملکت با نوع مختلف تغییر نموده اند. مدعی العموم با دقت و مطالعه کامل باشتنی قرارداد ۱۹۱۹ اقدامات زمامداران انگلستان را بنا بر اجرابار دانسته و آنها در سیاست عالیه امپراتوری خود برای جلوگیری از بسط قدرت و نفوذ روسیه تزاری در آسیای مرکزی مجبور با تأخذ این رویه بوده اند ولی قرارداد ۱۹۱۹ صرفاً یک اشتباهی بود که نمرات اخلاقی آن برای طرفین گران تمام شد.

موجبات مشروطیت ایران

در باره حکومت مطلقه ایران در اوخر ناصرالدین شاه و زمان حکومت مظفر الدین شاه توانست تعادل سیاست را بین دو همسایه برقرار بدارد.
 استقرابی که از دولت روسیه شد منطقه نفوذ وسیعی برای همسایه شمالی بوجود آورد.
 فکر کشورگشایی روسیه قدیم و خیال آنکه بدریای آزاد بوسیله خلیج فارس دست یابد انگلستان را متزلزل نمود.

در دربار ایران باشتنی امین الدوله و میرزا نصرالله خان مشیر الدوله دیگران

در سیاست خارجی رویه یات طرفی را شعار خود نموده بودند و این دو نفر هم بتنهای نمیتوانستند اظهار عقیده نموده و واجوب سیاست اعتدال بین همسایگان را بفهمانند.
 در اوایل ۱۹۰۶ انگلستان مجبور شد که از حوادث داخلی ایران استفاده نموده

و در زمان صدارت عین الدوله از مردم ستمدیده کمک نماید

مردم که از حکومت مطلقه در رنج و فشار بودند این مساعدت را مغتنم شمرده
ودرسفارت انگلیس تهران و قله‌ک اجتماع نموده و روزهای اول اطاق عدالت میخواستند.

بعد ها مردم لفظ مشروطیت را از طبقه منوره اخذ و بالاخره با کمک سفارتخانه مزبور
در ۱۳۲۴ قمری فرمان مشروطیت را میرزا نصرالله خان مشیر الدوله از امضای مظفر
الدین شاه گذراند.

از گزارشی که سراسپرنیک را پس برای وزارت امور خارجه انگلیس در تاریخ
دسامبر ۱۹۰۶ فرستاده است بخوبی میتوان پی برد که دولت انگلیس تا چه اندازه
مراقب جزئیات امور در بار ایران بوده و کلیه امور که متنی مشروطیت ایران گردیده
با مساعدت آنها انجام یافته است

از این گزارش فهمیده میشود با چه جدیتی میرزا علی اصغر خان اتابک را زکار
کنار نموده اند و بعد ها نسبت به عین الدوله و امیر بهادر وزیر در بار همان سوء ظن
را داشته و اجتماع در مساجد و رفتن به حضرت عبدالعظیم و مسافرت علماء بقم از مراسله
مرحوم سید عبدالله بهبهانی به مستر گرت دور حکایت مینماید، در این نهضتی که بر لهملت ایران
تمام شد قدم بقدم دولت انگلیس مساعدت تمام مبذول داشته و از استناد با قدام اعیان و
بزرگان ایران در زمان محمد شاه تحصن در سفارت انگلیس در ۱۸۴۸ بر علیه حاج میرزا
آفاسی در عین آنکه بوزیر امور خارجه حسن اقدام خود را خاطر نشان نموده است
یاد آوری میشود که این عمل سابقه تاریخی دارد و روح این گزارش در آخرنامه است
که می نویسد مردم بر علیه امتیازات بخارجه می باشند و بر وجود بریگاد فراق اعترافات
سخت میشود. اینک متن آن گزارش را باطلاع محکمه عالی میرساند.

گزارش سراسپرنیک به سرآمد وارد گری در دسامبر ۱۹۰۶-۱۳۲۴

« سال ۱۹۰۶ مبدء مهم تاریخی ایران شمرده میشود، چه درین سال اساس »

در هزار و سیصد و بیست و چهار فرمان مشروطیت
صدر شد شاه بخط خود چنین مینویسد
بسم الله الرحمن الرحيم - جناب اشرف صدر اعظم
این خطابه عین فرمابشات خودمان است
هیجدهم شهر شaban ۱۳۲۴
امضاء مظفر الدین شاه

متن فرمان مشروطیت ایران:

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب اشرف صدراعظم این خطابه عین
فرمایشات خودمان است.

۱۸ شهر شعبان ۱۳۲۴

جای امضای مظفر الدین شاه

منت خدایرا که آنچه سالها درنظر داشتیم امروز بعون الله تعالی از قوه ب فعل آمد
و بانجام آن مقصود هم بعニアيات الهیه موفق شدیم ذهی روز مبارک و میمونی که روز
افتتاح مجلس شورای ملی است.

مجلسی که رشته های امور دولتی و مملکتی را بهم مربوط و متصل میدارد و
عادیق مایین دولت و ملت را متن و محکم می سازد.

مجلسی که مظہر افکار عامه واحتیاجات اهالی مملکت است.

مجلسی که نگهبان عدل و داد شخص همایون ماست در حفظ و دایعی که
ذات واجب الوجود بکف کفایت ما سپرده امروز روزی است که یقین داریم رؤسای
محترم ملت و وزرای دولتخواه دولت وامنه واعیان و تجار و عموم رعایای صدیق
مملکت در اجرای قوانین شرع انور و ترتیب و تنظیم دوافر دولتی و اجرای
اصلاحات لازمه و تهیه اسباب و لوازم امنیت و رفاهیت قاطبه اهالی وطن ما بکوشند و
هیچ منظوری نداشته باشند جز مصالح دولت و ملت و منافع اهالی و مملکت و البته می
دانید که نیت بر اساس مقدسی است که بمالحظات شخصی مشوب و مختل نشود و با غرض
نفسانی فاسد نگردد. حالا بر انتخاب شدگان است که تکالیف خود را چنانچه منظور
نظر دولت و ملت است انجام بدھند. بدیهی است که هیچ کدام از شما منتخبین انتخاب
نشدید مگر بواسطه تفوق و روحانی که از حیث اخلاق و معلومات بر اغلب از مردم
داشته اید و خود این نکته باعث اطمینان خاطر و قوت قلب ماست و رجاء وائق داریم

که با کمال دانش و بینش و یغرضی در این جاده مقدس قدم خواهید زد و تکالیف خود را با کمال صداقت و درستی انجام خواهید داد ولی با وجود این چون قاطبه اهالی را مثل فرزندان خود دوست داریم و نیک و بد آنها را نیک و بد خودمان میدانیم و در خشنودی و مسرت و غم و الٰم آنها سپیم و شریکیم، باز لازم است خاطر شما را باین نکته معطوف داریم که تا امروز نتیجه اعمال هر کدام از شما ها فقط عاید بخودتان بود و بس. ولی از امروز شامل حال هزاران نفوس است که شما هارا انتخاب کرده اند و منتظرند که شما ها با خلوص نیت و پاکی عقیدت بدولت و هات خود خدمت نمائید و از اموری که باعث فساد است احتراز نمایید. پس باید کاری بکنید که در پیش خدا مسئول و در نزد ما شرمنده و خجل نباشد.

این پند و نصیحت ما را هیچوقت فراموش مکنید و آنی از مسئولیت بزرگی که بر عهده گرفته اید غافل نباشد و بدانید که خداوند متعال ناظر حقیقی اعمال ما هاست و حافظ حق و حقانیت دست خدا همراه شما بروید مسئولیتی را که بر عهده گرفته اید با صداقت و درستی انجام بدهید و بفضل قادر متعال و توجه ما مستظر و امیدوار باشد.

هیجدهم شعبان المعلم ۱۳۴

« مشروطیت بر پا و مجلس عبوقنان منعقد و این هملکت در عداد ممالک مشروطه «
» معرفی گردید «.
» مدتی وضع ایران حالتی پیدا کرده بود که هیچکس تحمل آنرا نمیتوانست نمود «.
» پادشاه بكلی آلتی بود در دست عده‌ای از درباریان یعلم فاسدی که همرو مدخل معاش «.
» خویش از چپاول ملت و غارت مملکت قرار داده بودند و آنچه را که شاه از پدر «.
» خود بارث دریافته بود با بسیاری از ذخایر و اموال سلطنتی و لی هزا تبدیر نموده «.
» لهذا مجبور باستقرار از خارجه شد، پس از وصول آن تمامی راچه صرف مسافت «.
» فرنگ و چه بدل بدرباریان کرده و چون همه ساله مالیه مملکت کسر و نقصان «.
» میافتد و بر قروض داخلی همه روزه افزوده میگشت در این صورت چاره‌ای بمنظر «.
» نیاوردن جز آنکه مجدداً از خارجه بفرض دیگر استعانت جویند و چنانچه معروف «.
» بود آنرا نیز در همان راه هایی صرف خواهند نمود که قروض سابقه را بمصرف «.
» رسانیدند و قروض هم داده نمیشد مگر بشروطی که باعتقاد عامه سبب اضطرار «.
» استقلال مملکت میبود «.
» کسانیکه از این مسائل اطلاع داشتند فقط جمعی از جوانان با استقلال بودند «.
» که دولت آنها را برای عقد معاهدات قروض و قبول شروط آن اختیار تامه «.
» بخشیده بود و جز معدودی از اشخاص که از رموز مطالب مستحضر بودند و «.
» نمیتوانستند مکشوف سازند اکثر ایرانیان خاصه علماء و قایع را بطور مبهم میدانستند «.
» علمای نجف در زمان صدارت اتابک سابق (۱) هیجان سخت نموده و در «.
» جلوگیری اعمالیکه پادشاه و درباریان مینمودند و نزدیک بود بواسطه سوء اعمالشان «.
» هملکت بخارجه فروخته شود اقدامات مجددانه کرده عاقبت اتابک استعفا داد و بجائی او «.
» صدر اعظم (۲) جدیدی منصب شد. ابتدا وی باصلاح مالیه کوشید تا بواسطه «.
» مرتب شدن آن شاید مملکت از آن بعد محتاج باستقرار نشود و از مساعدت مالیه «.
» خارجی نجاتی باید ولی همینکه اقتدار یافت و در دولت نفوذ پیدانمود معلوم شد که «

«قصدش نچین بوده بلکه غرضش اندوختن مال و مقصود عمدۀ اش پر کردن کیسه خود»
 «بوده است نصیحت گوی^(۱) بزرگ شاه را با خویش متوجه نمود که آنچه غارت»
 «کنند بالسویه هایین خود تقسیم نمایند. حکومت‌ها متعاق خرید و فروش گردید. محتکرین»
 «غله و گندم را احتکار نموده بقیمت‌های گراف میفروختند. اثناه سلطنتی و اسباب»
 «دولتی یا بسرقت برده میشد و یا محض اینکه سودکی بد و متخد مذکور عاید شود»
 «برایگان فروش میرفت. متمولین را بهتران احضار و از هر یک مبلغ کثیری وجه نقد»
 «بزور و جبر میگرفتند، ظالم با نواع مختلفه شیوع تامه یافت. هیچکس صاحب اموال»
 «خود نبود و از جان خویش اطمینان نداشت. تصرف اموال مردم و ربختن خون»
 «ایشان بسته بود بر حم او لیای امور، بالآخره بواسطه این بی عدالتیها نزدیک بود اهالی»
 «شورش نموده پادشاه یقیدت را که از او سلب اختیارات شده بود از سلطنت معزول»
 «ولیعهدش را نیز مجبور باستغفای نمایند و در این موقع برخی بخيال افتادند که»
 «شعاع السلطنه پسر دویم شاه را که در ظلم و اجحاف حتی در خود ایران ضرب المثل»
 «است بولیعهدی منصوب نمایند.»

«تمام طبقات ایرانیها و جمعی از دانایان وطن دوست که میدانستند مملکت گرفتار»
 «چه مخاطرات گردید و همچین علماء و پیشوایان مذهب که اضمحلال استقلال خویش»
 «وطن خود را آشکار میدیدند و نیز اغلب اهالی و کلیه طبقات و تجار و کسبه»
 «که قربانی ظالم ظالمین و مستبدین بودند از رفتار و فشار اتابک (عین الدوله)»
 «و رفقایش بستوه آمده و بمخالفت و ضدیت وی برخاستند تا در ماه دسامبر طوفان»
 «انقلاب وزیدن گرفت. حاکم تهران سید پیرپیرا بدون تقصیر و جنایتی که سزاوار»
 «تنیه باشد امر نمود بچوش بستند و با کمال بیرحمی ویرا تازیانه زدند. جمع کثیری»
 «از علماء و مجتهدین که این گونه بیرحمی را مشاهده نمودند خود داری توانستند»
 «نمود و از طیران هجرت نموده در زاویه حضرت عبدالعظیم محسن داد خواهی»
 «مظلومین متحصن شدند. دولت چه بدادن رشوه و چه بواسطه تهدید هر قدر کوشش»
 «گردکه ایشان را از حضرت عبدالعظیم تهران عودت دهد و جلوگیری از اقداماتشان نموده»

۱ - نصیحت گوی بزرگ (امیر بهادر)

«مجتمع آنها را متفرق سازد فایده نبخشید بلکه در پاشاری واستقامتشان افزوده گشت»
 «و اگر کسی از علماء و غیره موافقت با خیالات دولت مینمود و از آن طرفداری»
 «میکرد فوراً بخیانت معروف و مطرود عامه گشته داغ باطله میخورد. شاه که علماء و»
 «تجار و کسبه و سایر طبقات را متفق و ثابت قدم دید از اقدامات خویش مأیوس گشته»
 «سرتسیم پیش آورد و بدروغ وعده ها داد که عدیله را اصلاح و وزارت خانه امارت ب»
 «نماید و بملت اجازه داد که از طرف خود نماینده بعدیله و سایر ادارات بفرستد. اما»
 «متخصصین حضرت عبدالعظیم تظلمات خویش را با عبارتی بسیار ساده و متوجه بطبع»
 «رسانیده انتشار دادند و مردم را بوطن دوستی و پیروی احکام الٰی و متابعت عقاید»
 «اسلامی دعوت میکردند و از وضع سلطنت شاه و بد سلوکی درباریان که مسئولیت»
 «خرابی مملکت و خدمات اهالی آن در عینه ایشان است آشکارا بنای منبت و سرزنش را»
 «نهادند. این بود اول عملیکه ملت اقدام کرد. و در آخر ماه زانویه ختم شد باین معنی»
 «که متخصصین زاویه حضرت عبدالعظیم را در کالسگه های سلطنتی تهران عودت داده»
 «در حالتیکه جمع کثیری از اشخاص با حرارت وطن دوست اطراف آنها را محظ حفظ»
 «از مخاطرات احاطه داشتند.»

«دولت گمان کرد که بواسطه معاودت ایشان رفع غائله شده دیگر بیم هیچگونه»
 «خطری نخواهد بود، بعضی از ملاها که میدانستند اگر تنظیمات جدیده روی دهد»
 «هر آینه تسلط و استقلال ایشان گرفتار مخاطرات و دچار محظورات خواهد گردید»
 «بنای نلق را با رؤسای ملت نهادند، ولی این حرکات اثری نبخشید و آنرا ازین»
 «مسئلک فایده ای حاصل نگردید.»

«جمعی از مقدسین و کسانیکه گمان میرفت میتوانند از اغتشاشات جلوگیری»
 «نمایند با مر شاه احضار شدند که با ایشان مشورت و مصلحت نمایند ولی شاه بهیچوجه»
 «اقدامی در مشورت وايقه بمواعید خود تموده از آن همه نوید ها که داده بود هیچ»
 «یک را بموضع اجرا در نیاورد مگر مجدداً بدادن یک دستخط مبهمی که دایر کردن»
 «عدیله ها و اعطای قانون جدید و منعقد نمودن مجلسی را که همیز اصلاح امورات»

» باشد و عده میداد . پس از چند روزی معلوم شد که اجزا و کسانیکه در این مجلس «
بایستی وضع قوانین اصلاح و تنظیم امور را نمایند در تحت حکم و اقتدار دولت خواهند »
» بود و مدتی نگذشت که نیز فهمیده شد بعضی از مجتهدین باطنًا مانع از پیشرفت مقاصد «
» ملت میباشند . باری در تهران از ترس موقعه سکونی روی داد ولیکن در سایر ولایات «
» مانند شیراز و رشت اهالی جدا بمناعت برخاسته متفق القول اظهار داشتند که پسران شاهرا «
» بحکومت نخواهند پذیرفت و بقدرت استقامت ورزیدند تابعه مقصود خویش نائل آمدند . «
» اگرچه در بازارها و کوچه های پائی تخت هیچ صدائی شنیده نمیشد سکوت «
» آرامی غلبه داشت ولی در مساجد همه روزه واعظین و ناطقین مردم را موعظه می نمودند «
» چنانچه یکی از طرفداران عامه با کمال قوت قلب بمقدم خطاب نموده بود که ای «
» مردم « آنچه را که قدرت تصورش را نداشتم در سال گذشته با کمال آزادی و آشکار «
» بزبان راندیم » و نیز یکی از شاهزادگان^(۱) که از معاريف و عاظ و ادب است همه جمعه «
» در منابر و مساجد از فساد اعمال درباریان و ظلم دولتیان و هژلومیت ملت نطقها میکرد «
» و مردم را موعظه مینمود . از طرف دولت حکم صادر شد که ویرا نفی بلد نمایند . «
» علماء و مجتهدین بزرگ بتحریک مردم بمناعت برخاستند و بدولت فشار ساخت «
» وارد آورده که از گرفتاری وی صرف نظر کند و مزاحم او نگردد دولت مجبور شد «
» قبول نماید و نیز در ضمن این واقعه مطلب تازه ای کشف گردیده معلوم شد و اعظم مذکور «
» در اتحاد کلیه مسلمین سمت نمایندگی دارد و بدین واسطه وزیر مختار دولت عثمانی «
» با وی دوستی داشته کمال حمایت را ازوی مینماید . «

» در این اوقات دولت چاره ای ندید جزا ینکه مجلسی را که سابق و عده انعقادش را «
» داده بود منعقد ساخته در خصوص اصلاح امورات مشاوره شود . لهذا وزرا و اعیان «
» بامر شاه در دربار حاضر شدند ولی درباریان و کسانیکه شاهرا در چنگال خود داشتند «
» هنوز امیدوار بوده اعتقد این گونه اقدامات نمیکردند زیرا کسی جرات نداشت «
» عقاید خود را در آن مجلس ظاهر سازد و بطور واضح و آزاد سخن بگوید مگر «
» احتشام السلطنه که روزی با زبانی فصیح و یانی بلیغ و کلاماتی شدید اظهار داشت «

» که منشاء ویرانی هملکت و سبب خرابی دولت صدرا عظم و رفقای او است . مذلت «
» و مسکنت دولت نیست مگر بواسطه اینان ، در همان وقت سخنان وی در شهر انتشار «
» یافت ، اما وزیر دربار^(۱) که خود را از ملازمین و نوکرهای مخصوص صدرا عظم «
» میدانست پی در پی بیانات احتشام السلطنه را قطع کرده میگفت « هر کس چنین «
» بگوید خائن و نمک بحرام است ». بواسطه این سخنان نگذاشتند این ناطق دلیر «
» در پایتخت بماند فوراً او را یکی از نقاط بعده مملکت بماموریت فرستادند و نیز «
» وزیر تجارت را که در موقع و اوقات مختلفه از ترتیبات اداره مسیونوزرئیس گمر کات «
» آشکارا عیب جوئی مینمود و برضد او حرفاها میزد نفی بلد نمودند و بدین جهات «
» در تهران ظاهراً انقلابات فرونشست . «

» در اواسط هاه مه شاه مبتلا بمرض فلج گردید و طوری از حس افتاد که هیچ «
» کاری از وی ساخته نمیشد ، دوستیگانه و رفیق شفیق صدر اعظم یعنی وزیر دربار «
» مستبد کهنه پرست اخبار را تغیر و تبدیل میداد و هر گز نمیگذاشت عین وقایع «
» بعرض شاه برسد و اگر کسی از حقیقت مطالب اظهاری بشاه مینمود فوری اقوالش را «
» تکذیب میکردد . «

» چون موقع رفتن به ییلاق شده شاه را در اواسط ماه زوئن بصاحبة رانیه که «
» مقر ییلاق سلطنتی است حرکت دادند و بدینواسطه هیجان اهالی شهر بیشتر تسکین «
» یافت ولی مدت زمان این آرامی و سکوت تا هفته اول ماه زوئه بیشتر بطول نیابانیمید . «
» مجدداً علماء و ناطقین در مساجد بنای موضعه و نطق را گذاشتند . رفتار زشت درباریان «
» را تقيیح میکرددند و مردم را بدفع اهل ظلم و فساد بر می انگیختند . در یازدهم ماه «
» ۲) « زوئه وزیر اعظم امر بقید یکی از وعاظ معروف نمود . مامورین از دور و کنار «
» در اطراف خانه و کوچه که محل آمد و رفت وی بود بکمین نشسته منتظر بودند که «
» اورا دیده دستگیر نمایند . اتفاقاً همان وقت که او را مقید ساخته میخواستند ببرند «
» یاک ذنی که از آن محل عبور میکرد چون از کیفیت واقعه مستحضر شد مردم را از «
» گرفتاری وی مطلع ساخت . جمع کثیری از کسبه و غیره برای استخلاص او از «